

**Mesurar el greix dorsal,
amb "regleta",
com selecció porcina.**

Ja es per a la Història !!!!

**Forma senzilla, i obligada per
la nul.la selecció feta sobre
la quantitat de cansalada.**

**Era pels anys 60, i del inici
d'usar pinso ad libitum,
pels seus avantatges.**

Jaume Camps i Rabadà (recordant el any 1965)

President de la “Associació Catalana d’Història de la Veterinària” 2.012

Pels anys sixty i de molt abans, es criaven porcs blancs, a Catalunya i a bona part del nord d'Espanya, i al sud i sud-oest, bàsicament eren porcs ibèrics.

Els blancs eren els autòctons vigatà, i el celta o gallec. Ja amb breu introducció de mascles York (UK), i Landrace, del nord europeu. *(pocs!!) (a Catalunya ja alguns més)*

El sistema d'engreix era en naus estil "danés", amb una canal com menjadora per "pastat" força humit, i sense abeurador pel contingut d'aigua del mateix. *(com imitació del gran us de xerigot de formatgeries del nord, amb aigua i no sèrum).*

Per evitar el alt gruix de la cansalada (i el % de greix canal) lo previst pels ramaders (i tècnics,,,) era fent una alimentació “controlada” !!!! Allargava la despesa de “manteniment”, i reduïa la producció de kgs per m2..... i es devien castrar als mascles !!!

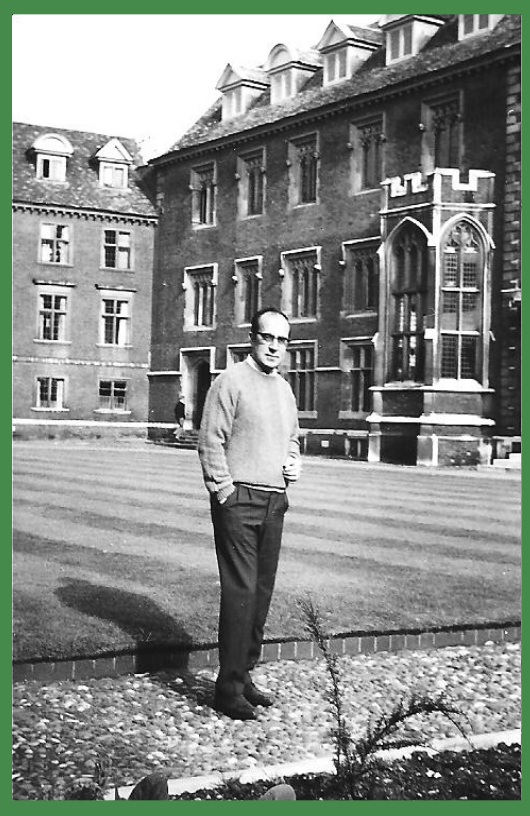
Es sacrificaven a uns cent Kgs viu (8 mesos o més...) ja que el consum bàsic de carn porcina era fer embotits. El consum en fresc era mínim !!!

El tipus de greix preferit en el aliment complert, per porc blanc que servia per fer llangonissa (fuet i catalana...) era de alt “melting point”, (lo contrari que en pinsos de porcs ibèrics, que el principal us era pernil i llom, i de greix més oleic)

(dades molt generals !!! I de bona recordança com fill de Vic, i pràctiques fetes a la comarca de Osona)

Faltava molt per a la qualitat “Q” (*en greix !!*)

En un Congrés a Cambridge (Ste. Katherine College) UK, varem discutir molt sobre el sistema de la alimentació, i ens van donar la raó, sobre tot econòmica, que es la que proposava nostra empresa, (GBP), de donar el pinso **ad libitum**.

Per tant....en tolva i en sec.

Descartat el fer “pastat” i controlat !!!!

Aixó comportava estalviar dos o tres mesos per arribar al pes de 85 Kg viu, i es reduïa la mà d'obra, i, inclús la castració dels mascles..... però augmentava la quantitat de greix a la canal.

La única solució que vèiem era la selecció genètica per reduir greix.

Però com ???

- El invent, ja vist als USA, era de una tolva, que vaig dibuixar ,feta de planxa galvanitzada, sempre amb pinso, que alguns ramaders van fer sobre les canals de la menjadora, o les van adquirir a empreses que les copiaren, i a milers...
- També, i a milers, van arribar-nos les queixes dels escorxadors..... pel gruix de la cansalada i sota preu rebut !!!!
- Era urgent trobar una solució que fos acceptada pels porcicultors, i mínim cost!

LA “REGLETA”

Tenia de ser quelcom que podés fer tot ramader, a tots els porcs que deurién anar a escorxador, mascles i femelles, (*sense pèrdues ni cap retrás...*) i mesurar-els-hi el greix, en viu, de la cansalada. Guardant els de menys cansalada !!!!

Amb informació bibliogràfica veierem que si era masiva la selecció (exclusivament usant els millors) el resultat seria positiu.

Després de proves sobre canals, varem escollir el gruix i “tall” de la regla, per no afectar el “longísimus dorsi”, a la que afegirem un “tope”, amb un cargol de palometa.....(*El invent del TBO...*), I tres punts que fosin fàcils trobar en viu.

Separat de la línia mitja dorsal, 1) a la creu, 2) final costellam, i 3) a un pam del inici de la cua....

Amb cinc fotos, i breus comentaris, quedarà millor exposat.

Dir no més que, de demostracions semblants davant de ramadres, veterinaris i distribuïdors, varem fer-ne decenes i decenes, a tot el país. I les fotos van ser publicades !!!! *(del 1965 al 70 + -). I milers els ramaders que van escoltar, i “alguns” seguir....*

La millora va ser-hi, però es va ajudar amb la importació de reproductors, ja testats en centres de alta genètica !!!!! *(que usaven, com avui, escanners per contes de regleta !!!!!).*

Però no desfà el interés i oportunitat, de la gran promoció feta. **Va canviar la cabana porcina !!**

Primera demostració el 65 a Monjos, (Penedés) davant uns 40 tècnics, veterinaris, distribuïdors i venedors, per fer lo mateix arreu del país. Dins la caixa de fusta un porc de 80 Kgs,. Molta dignitat...i era la primera vegada que ho feia !!!

- La expresió del públic, i les ganes de traspasar la rotllana pintada al terra, mostren el interés !!!!

Un petit tall en els tres punts, verticals a la línia mitja dorsal, i separats de la mateixa uns 4 cm.

En la foto ja es veu la marca del yodofer usat com desinfectant previ....

La regleta, com es veu, es una cinta mètrica, metàl·lica de 1,5 a 2 cm ample, una mica esmolat el extrem inicial, i una plaqueta amb un cargol de palometa.

Serveix per fixar la mesura trobada fins a trobar la resistència del muscle, més dur que la cansalada.

I les anotem....Per guardar com reemplaç als de menys gruix....

Dues empreses vam sortir al mateix temps amb un programa de selecció-multiplicació. A GBP teniem iniciada una granja de un centenar de truges, i vaig plantejar a direcció fer un programa senzill de animals seleccionats per mínim greix, i tamany pernils, i entrecreuar **verros Landrace i els nous de raça Pietrain**, amb truges **Yorkshire**, acceptades com millor mares.

Vendre a distribuïdors com “grand parentals” femella, per que ells les creuessin amb noves linies de landrace. Verros purs apart (P90)

El conjunt de granges multiplicadores, que venien els reproductors a ramaders, amb un total de més de 5.000 femelles (P18 varem anomenar-les) significaven **cent mil truges “selectes” al any.**

Entre les dues empreses en el mercat, es va canviar tota la cabana nacional porcina en pocs anys.

Apart es van fer importacions de verros Duroc, per creuar amb els ibèrics, negres, i “coloraos”. Amb alguna reticència inicial pel “patrimoni” nacional, però van millorar la producció sense perdre qualitat en els productes.

Molt semblant vaig preparar, deu anys més tard, uns creuaments entre races de conills, usant el **blanc neozelanda i el roig borgonya**, i les filles de pel “i ulls” foscos, com demanava molta gent. Filles que es creuaven amb NZ (Els conills als anys 70, eren basats en **el campero i el gegant d'Espanya**, de moltes limitacions càrniques.

Fets gens reconeguts “oficialment “!!!!!!

- Un dels mascles York importats, després de consultar les seves característiques, en centres oficials, tant en gruix cansalada, com tamany pernils. Vaig visitar dotzens de granges de França, Bèlgica, i Anglaterra. I adquirir-los

També va ser el moment de iniciar, per primera vegada (abans del any 70) les naus, o al aire lliure, per trujes gestants." "Uniques amb pinso controlat !!!

!..... Gràcies per la vostra atenció !!!!!

